

JÓLINI FINGU EYKA INNHULD

Í 17 ÁR HILDU **SONJA KLEIN**, **HOLGER ARNBJERG** OG **BØRN** TEIRRA **KATRINE** OG **ANDREAS** **JÓLAAFTAN** SAMAN VIÐ **TEIMUM**, SUM **ANNARS** HØVDU SITIÐ **EINSAMØLL**.
ØLL FÝRA HAVA BARA **GÓÐ** MINNI UM **JÓLAAFTANSHALDINI** Í **KFUK** Í HAVN

JÓL VIÐ FREMMANDUM

Randi Jacobsen
randi@sosialurin.fo

Fyrst í nítíárunum var djúp búskaparlig kreppa í Føroyum, og ringast stóð til í 1993. Eingin Als-skipan var, og samfelagið var ikki fyrireikað til at skula lofta fólki, sum onga inntøku høvdu.

Tað árið var tað, at Holger kom við hugskotinum at bjóða fólki heim til teirra jólaaftan. Beint tá hevði Sonja fingið fast starv sum prestur.

Tiltakið fyriskipaðu hann og Sonja Klein saman við Jonu Henriksen og Johannesi Álvhegg.

– Men tað teknaðu seg so nógv fólki, at ikki var hugsingur um at vera heima hjá okkum. Tí fóru vit í KFUK við haldinum, sigur Holger.

Hann visti, hvat tað var, tey fóru undir, tí tá ið hann las í Keypmannahavn, leigaði hann kamar frá Kirkens Korskær, og sum leigu skuldi hann hjálpa til viðhvørt. Eina ferð varð han biðin um at vera jólaaftan saman við teimum heimleysu monnunum, og tað vildi hann fegin.

Er ein trupulleiki

– Tá ið vit komu við hugskotinum, hildu fleiri, at jólaaftan var eingin trupulleiki hjá einsamøllum í Føroyum, tí øll hava onkran, men longu fyrsta árið fóru vit yvir 20 fólki, sum hildu jólaaftan saman í KFUK.

Tá ið jólaaftanshaldið byrjaði í KFUK, fóru Katrine og Andreas ávikavist 18 og 13 ára gomul. Tey minnist einki keðiligt frá at skula út við foreldrunum hvønn jólaaftan. Børnini fóru eisini von við at fara út saman við foeldrunum til eitt og annað.

Hugnaðu sær

– Eg var nokkso lítil tá, men eg minnst, hvussu blíð øll fólkin vóru. Men eg var fyri tað mesta yngstur, og tá ið tiltakið var við at vera liðugt, gleddi eg meg altíð til at sleppa heim til gávarnar, sigur Andreas.

Katrine minnst, hvussu stuttligt tað var at prátta við fólkin jólaaftans kvøld.

– Tey vistu so nógv, sigur Katrine, og mamman leggur aftrat:

– Og tit dugdu sera væl at prátta og lurta. Eg skuldi altíð til arbeiðis dagin eftir, men tað bar alt væl til, sigur Sonja.

Tá ið tey byrjaði við jólaaftanshaldinum í KFUK, søgdu Sonja og Holger við hvørt annað, at hetta fóru tey at gera, til tey fóru fylt 60, ella eisini tá ið ommu- og abbaðørnini komu.

Fyri tveimum árum síðan fylti Sonja 60 ár, og sama ár fingur tey tvey ommu- og abbaðørn.

Heldur fram

Lyftið var hildið, tá ið tey høvdu tryggjað sær, at onnur vildu halda fram, og ta uppgávuna tóku Louise Niclasen Hansen og maðurin Eisenberg Hansen á seg.

Tiltakið er í góðum hondum, ásanna Holger og Sonja.

Tey halda ikki, at familjan misti nakað við at vera heimanífrá jólaaftanskvøld.

– Fyri okkum var tað bara ein góð uppliving. Vit mistu ikki nakað við ikki at vera heima um kvøldið. Vit sóu fólki gleðast, og tað sóu børnini eisini, siga Holger og Sonja.

So hvørt sum børnini vuku til, kundu tey eisini taka eina hond í.

– Tað er heilt vist, at tiltakið hevði ikki borið til, um børnini ikki fóru har

eisini. Tað var jú nógv at gera. Farast skuldi eftir matinum á Landssjúkrahúsinum, og alt skuldi gerast klárt. Katrine plagdi at koma við mær út at keypa jólagávur upp undir jól, og tey hjálptu væl til alt kvøldið í KFUK. Tá var eg meira vertinda, las jólaevangelíð og eina søgu, sigur Sonja.

Tá ið Andreas bleiv størri, kom nakrir av hansara vinmonnum við, og nakrir teirra hjálpa framvegis til í KFUK jólaaftan.

Fleiri orsøkir

Tað kunnu vera fleiri orsøkir til, at fólki taka av tilbøðnum um at halda jólaaftan í KFUK. Ofta hava útlendingar verið við, og eina ferð taldu tey fimm tjóðir. Millum fólkinu eru eisini ofta eldri fólki, sum ikki sjálv hava familju. Teimum stendur í boði at fara til ættarfólki, men eldri fólki orka ofta ikki at vera saman við eini stórari familju og børnum, sum halda gang. Tá velja tey heldur ein friðarligan jólaaftan í KFUK.

Sonja og Holger halda tað vera lægið, at talið av gestum í KFUK vaks í teimum góðu tíðunum, men minkaði so aftur. Tó hava tey ongantíð verið færri enn 14.

Tørnur er á einum slíkum tiltaki, tí jólaaftan eru heim flest stongd. Familjan hugnar sær saman.

Fitt fólki

Tey hava ongantíð havt trupulleikar av, at fólki eru møtt full upp til jólaaftanshaldið. Eina ferð varð ein vístur oman í herbergið, og eina ferð fekk ein at eta í køkinum, áðrenn viðkomandi varð koyrdur heim. Kravið er, at eingin má vera so drukkin, at hann órógv.

Jólaaftanshaldið í KFUK er altíð hugnaligt, og tað hevur sett sín dám á, at lögmaður plagar at koma inn á

gólvið og dansar jólatræ við. Tað gjørdi Jóannes Eidesgaard sum lögmaður, og tað hevur Kaj Leo Johannesen eisini gjørt. Tað dæmdi fólki væl. Eitt ár hevði Kaj Leo Johannesen mammu sína við, og tað gjørdi lukku, tí hon dugdi væl at prátta.

Tey, sum halda jólaaftan í KFUK eru fyri tað mesta eldri fólki, men tað er hent, at onkur hevur havt børn við. Hetta er tó mest eitt sosialt tiltak fyri eldri fólki. Øll eru ikki líka væl fyri, og meira enn so, at skipað verður fyri flutningi heim aftur eftir haldið.

Jólatradisjón at fara í KFUK

Andreas heldur tað vera nokkso stuttligt, at til fyri tveimum árum síðan høvdu tey ongantíð roynt at verið allan jólaaftan heima um kvøldið.

Hjá okkum var tað tradisjón at fara í KFUK. Tað var fremmant at vera heima alt kvøldið, men tað royndu vit so fyri tveimum árum síðan, sigur hann.

Tá ið tit ikki hildu jólaaftan heima, áttu tit so nakað jólaprýði heima?

– Vit hildu fram við at halda jólaaftan, tá ið vit komu heim úr KFUK. Okkara jólaaftan heima var bara forskotin. Og jólaprýði eiga vit nógv av. Her munnu hanga einir 700 einglar inni, og tað koma fleiri og fleiri, tí hvørja ferð vit eru úti og ferðast, keypa vit nýggjar einglar. Okkara nýggjastu einglar, og teir eru nógvir, hevur Holger keypt í Kina, sigur Sonja.

Holger og Sonja minnst á góð ár í KFUK jólaaftan.

– Jólaaftan í KFUK gav okkum bara góðar upplivingar. Tað gav okkara jólu-um eyka innihald. Eingin ivi er um, at tørnur er á einum slíkum tiltaki í Føroyum, tí nógv sita einsamøll, og tey verða ikki færri.